

تاریخ: ۹۲/۱۰/۱۸

سریال PDN: ۱۳۶۶۱۴

تدوین گر: حبیبه فتحی

عدم امکان بقای استراتژی رشد صادرات محور

عدم امکان بقای استراتژی رشد صادرات محور

نتایج یک مطالعه توسط آنکتاد استدلال می کند که علی رغم گذشت پنج سال از زمان شروع بحران مالی، اقتصاد جهان در بحران ساختاری باقی مانده است و امکان پیگیری استراتژی های رشد قبل از بحران، از جمله سیاست های توسعه صادرات، برای کشورها بسیار دشوار شده است. در واقع گزارش تجارت و توسعه ۲۰۱۳ استدلال می کند که استراتژی صادرات گرایي که سیاست محوری کشورهای چین، کره جنوبی، و به میزان کمتری، آفریقای جنوبی و این اواخر هند بود، دیگر چندان قابل دوام نیست و در عوض استراتژی های متوازن تر که در آنها نقش بیشتری را برای تقاضای داخلی و منطقه ای قائل شده اند، باید توسط کشورهای در حال توسعه دنبال شوند.

گزارش آنکتاد اشاره می کند که رشد تولید ناخالص جهان از ۴/۱ درصد در سال ۲۰۱۰ به ۲/۸ درصد در سال ۲۰۱۱ کاهش یافت و پس از آن جهان به رشد ۲/۲ درصد در سال ۲۰۱۲ بسنده کرد. در سال ۲۰۱۳ که احتمال می رفت اقتصاد جهان دوران بهبود را سپری کرده باشد، رشد اقتصاد جهان در بهترین وضعیت در سطح ۲/۱ درصد برآورد می گردد. در حالی که گسترش تجارت جهانی نیز با رشد کمتر از ۲ درصد در سال ۲۰۱۲ عملاً نوعی توقف را تداعی می کند. کاهش تقاضای جهانی و تداوم رشد کند واردات، موجب شده آنکتاد پیشنهاد تجدید نظر در استراتژی های توسعه که بیش از حد وابسته به صادرات هستند، را برای کشورهای در حال توسعه مطرح نماید.

رشد اقتصادی در بزرگترین صادرکننده جهان یعنی چین از ۹/۲ درصد در سال ۲۰۱۱ به ۷/۸ درصد در سال ۲۰۱۲ و حدود ۷/۵ درصد در سال ۲۰۱۳ تنزل یافت. بطور مشابه در هند نیز رشد اقتصادی ۹/۳ درصدی سال ۲۰۱۰ به ۵/۴ درصد در سال ۲۰۱۲ و ۴/۷ درصد در سال ۲۰۱۳ کاهش یافت. وجود محدود کننده رشد صادرات محور شامل افزایش هزینه های انرژی، محدودیت دسترسی به منابع طبیعی، کندی رشد GDP ایالات متحده

آمریکا به عنوان بزرگترین اقتصاد مصرف کننده کالا و خدمات در جهان و همچنین کم شدن سرعت نوآوری در فن‌آوریهای صنعت فناوری اطلاعات و الکترونیک، صنعت پیش‌برنده این استراتژی، کاربرد آن را دشوار ساخته‌است.

بنابر این گزارش اقتصادهای بزرگی مانند چین و هند راحت‌تر از کشورهای کوچک مانند افریقای جنوبی خواهند توانست از استراتژی صادرات محور به سمت مصرف‌محور حرکت کنند و کشورهای کوچک‌تر با تکیه بر همکاری‌های منطقه‌ای، حرکت در سلسله مراتب زنجیره ارزش و تنوع‌بخشی به تولیدات صنعتی برای رسیدن به اهداف توسعه‌ای خود اقدام نمایند. ایجاد اشتغال مبتنی بر رشد دستمزد ناشی از بهره‌وری باید بتواند تقاضای داخلی جهت استفاده کامل از ظرفیت‌های تولیدی، بدون نیاز به رشد صادرات، را فراهم سازد.

جهت تحقق بخشیدن به پتانسیل رشد بازارهای داخلی قدرت خرید داخلی نه از طریق افزایش بدهی خانوارها، بلکه از طریق سیاست‌هایی که به نفع رشد دستمزدهای طبقه متوسط داخلی است باید ایجاد شود. از این رو باید یک تغییر در درک سیاست‌گذاران ایجاد شود و آن این‌که بجای دیدن نیروی کار به عنوان یک مرکز هزینه به او به مثابه مصرف‌کننده و پیش‌برنده تقاضا در بازار نگریسته شود.

تایید کننده:	تایید مدیر ذیربط:	تایید حوزه ریاست:	تایید رییس موسسه:
☐	☐	☐	☐